

एलियाह — संख्या आठ

यरीहो

Jeff Pippenger

2023-10-09

प्राचीन शाब्दिक इस्राएलको आरम्भमा, साथै आधुनिक आत्मिक इस्राएलको आरम्भमा, लाल समुद्रको पारगमनमा, अनि त्यसपछि महान् निराशाको समयमा, क्रमिक परीक्षाहरूको एक शृङ्खला आरम्भ भयो, जुन अन्ततः अन्तिम परीक्षासम्म आइपुग्यो। गन्तीको पुस्तकमा र मिलराइट इतिहासमा त्यस अन्तिम परीक्षाको असफलताले उजाडस्थानको भड्काइको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ।

“चालीस वर्षसम्म अविश्वास, गनगनाहट, र विद्रोहले प्राचीन इस्राएललाई कनान देशबाट बाहिर राख्यो। यही पापहरूले आधुनिक इस्राएलको स्वर्गीय कनानमा प्रवेशलाई ढिलाइ गराएका छन्। दुवै अवस्थामध्ये कुनै पनि अवस्थामा परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूमा दोष थिएन। प्रभुका नामधारी जनहरूका बीचको अविश्वास, सांसारिकता, अप्रतिष्ठापन, र कलह नै त्यस्ता कारणहरू हुन्, जसले हामीलाई यति धेरै वर्षसम्म पाप र शोकको यस संसारमा रोकेर राखेका छन्।”

“हामीलाई इस्राएलका सन्तानहरूझैँ अवज्ञाका कारण यस संसारमा अझ धेरै वर्ष रहिरहनुपर्ने हुन सक्छ; तर ख्रीष्टको खातिर, उहाँका जनहरूले आफ्नै गलत आचरणको परिणामका लागि परमेश्वरलाई दोष लगाएर पापमाथि पाप थप्नु हुँदैन।” *Evangelism*, 696.

प्राचीन इस्राएलको इतिहासको अन्त्यमा, आरम्भमा जस्तै, एउटा क्रमिक जाँचको प्रक्रिया थियो, जसको अन्त्य त्यसबेला भयो जब प्राचीन शाब्दिक इस्राएललाई बाबेलमा बन्दी बनाएर लगियो। आधुनिक आत्मिक इस्राएलको अन्त्यमा पनि, तिनीहरूले त्यस्तै एउटा क्रमिक जाँचको प्रक्रियाको सामना गर्नेछन्। त्यो प्रक्रिया आइतबारको व्यवस्थाको समयमा लाओडिसियाली एडभेन्टिस्टहरू परास्त हुँदा समाप्त हुन्छ। प्राचीन इस्राएलको सन्दर्भमा जस्तै, आधुनिक इस्राएललाई पनि आत्मिक बाबेलद्वारा बन्दी बनाइनेछ।

१७९८ मा भविष्यवाणीगत रूपमा सुरु भएको र १८६३ मा औपचारिक रूपमा समाप्त भएको मिलेराइट आन्दोलनले १९८९ मा सुरु भई मानव अनुग्रह-अवधिको समापन र ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमा अन्त हुने एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। मिलेराइट आन्दोलनको अन्त्य र तेस्रो स्वर्गदूतको शक्तिशाली आन्दोलनको आगमनको बीचमा, कानुनी रूपमा दर्ता भएको लाओदिकियाको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको इतिहास अवस्थित छ।

“सिनै र कादेश, कनानको सीमाना नजिक, बीच केवल एघार दिनको यात्रा दूरी थियो; र अन्ततः बादलले अघि बढ्ने संकेत दिएपछि इस्राएलका सेनाहरूले छिट्टै त्यो रमणीय देशमा प्रवेश गर्ने आशासहित आफ्नो यात्रा पुनः आरम्भ गरे। यहीवाले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याउँदा अचम्मका कामहरू गर्नुभएको थियो, र अब, जब तिनीहरूले औपचारिक रूपमा उहाँलाई आफ्नो सार्वभौम शासकका रूपमा स्वीकार गर्ने करार बाँधिसकेका थिए, र सर्वोच्च परमप्रधानका चुनिएका प्रजाका रूपमा मान्यता पाइसकेका थिए, तिनीहरूले कस्ता आशिषहरूको अपेक्षा नगर्न सक्थे र?” *पितृपुरुषहरू र अगमवक्ताहरू*, 376।

तिनीहरूको छोटो यात्रा तिनीहरूको अविश्वास र आज्ञा उल्लङ्घनका कारण चालीस वर्षमा परिणत भयो। यदि तिनीहरूले दासत्वबाट भएको आफ्नो महान् छुटकाराको आधारमा विश्वास प्रकट गरेका भए, तिनीहरूले चाँडै यर्दन नदी पार गरेर प्रतिज्ञात देशमा प्रवेश गर्ने थिए। त्यसपछि तिनीहरूको पहिलो बाधा त्यही बाधा हुने थियो, जसलाई पछि यहोशूले सामना गरे। चालीस वर्षपछि, वास्तविक इस्राएल उजाडस्थान छोडेर प्रतिज्ञात देशमा प्रवेश गर्‍यो, र यरीहो तिनीहरूको पहिलो कदम थियो; अनि यो विश्वास गर्ने हरेकका निम्ति उद्धारका लागि परमेश्वरको शक्तिको

प्रतीकको रूपमा खडा छ। यरीहो त्यस कार्यको पनि प्रतीक हो, जसको सामना मिलरवादी आन्दोलनले 1863 मा गर्नुपर्ने थियो, तर तिनीहरू उजाडस्थानतर्फ पछि हटे। एलियाहको प्रतीकवाद प्रत्यक्ष रूपमा यरीहोको प्रतीकवादसँग सम्बन्धित छ, र यरीहोसँग एलियाहको ऐतिहासिक सम्बन्धलाई विचार गर्नु शिक्षाप्रद हुन्छ।

अब ओम्रीले गरेका बाँकी कार्यहरू, र उनले देखाएको पराक्रम, के ती इस्राएलका राजाहरूका इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? यसरी ओम्री आफ्ना पुर्खाहरूसँग सुत्थो, र सामरियामा गाडियो; अनि उसका सट्टा उसका छोरा आहाबले राज्य गर्‍यो। अनि यहूदाका राजा आसा को अठतीसौँ वर्षमा ओम्रीका छोरा आहाबले इस्राएलमाथि राज्य गर्न आरम्भ गर्‍यो; र ओम्रीका छोरा आहाबले सामरियामा इस्राएलमाथि बाइस वर्ष राज्य गर्‍यो। अनि ओम्रीका छोरा आहाबले परमप्रभुको दृष्टिमा आफूभन्दा अधिका सबैभन्दा बढी दुष्टता गर्‍यो। अनि यस्तो भयो, मानौँ नबातका छोरा यारोबामका पापहरूमा हिँड्नु उसको निम्ति हलुका कुरा थियो, कि उसले सिदोनीहरूका राजा एत्बालकी छोरी ईजेबेललाई पत्नीको रूपमा लियो, अनि गएर बालको सेवा गर्‍यो र त्यसको पूजा गर्‍यो। अनि उसले सामरियामा आफूले बनाएको बालको मन्दिरमा बालका निम्ति एउटा वेदी खडा गर्‍यो। अनि आहाबले एउटा अशेरा-स्तम्भ पनि बनायो; र आफूभन्दा अधिका इस्राएलका सबै राजाहरूभन्दा बढी आहाबले इस्राएलका परमेश्वर परमप्रभुलाई रिस उठायो। उसका दिनहरूमा बेतेलवासी हीएलले यरीहोलाई पुनर्निर्माण गर्‍यो: त्यसको जग उसले आफ्नो जेठा छोरा अबीरामको मूल्यमा बसाल्यो, र त्यसका ढोकाहरू उसले आफ्नो कान्छो छोरा सेगूबको मूल्यमा खडा गर्‍यो, परमप्रभुको वचनअनुसार, जो उहाँले नूनका छोरा यहोशूको द्वारा बोल्नुभएको थियो। अनि गिलादका बासिन्दाहरूमध्येका तिश्बी एलीयाहले आहाबलाई भने, जसको सामु म उभिएको छु, इस्राएलका परमेश्वर परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, यी वर्षहरूमा मेरो वचनबाहेक न तसिर्पो पर्नेछ न वर्षा हुनेछ। १ राजा १६:२७-१७:१।

कार्मेल पर्वतमा एलियाहले आहाब र येजेबेलका देवताहरूसँग गरेको सामना इस्राएलको उत्तरी राज्यका सातौँ राजाको धर्मत्यागको प्रत्युत्तरस्वरूप थियो, जसले “आफूभन्दा अधिका इस्राएलका सबै राजाहरूले भन्दा इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरलाई क्रोध दिलाउन अझ बढी काम गर्‍यो।” उक्त खण्डमा प्रयोग गरिएको ‘क्रोध दिलाउन’ भन्ने शब्दले गन्ती चौधमा रहेको दशौँ परीक्षाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको “उक्साहटको दिन” लाई जनाउँछ। आहाबले परमेश्वरलाई क्रोध दिलाएको घटना गन्ती चौधमा दस जना गुप्तचरहरूको दुष्ट प्रतिवेदनद्वारा ल्याइएका दस परीक्षाहरूमध्ये अन्तिमलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। त्यसकारण, यसले मिलराइट आन्दोलनको अन्तिम परीक्षा र एक लाख चवालीस हजारका लागि अन्तिम परीक्षालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

यसकारण, पवित्र आत्माले भन्नु भएझैं, “आज यदि तिमीहरूले उहाँको स्वर सुन्छौ भने, मरुभूमिको परीक्षाको दिनमा भएको विद्रोहझैं आफ्ना हृदय कठोर नपार।” हिब्रू ३:७, ८.

आहाबद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीमय “उत्तेजनाको दिन” मा, अगमवक्ता एलियाले प्रार्थना गरे कि यदि आवश्यक परे, परमेश्वरले इस्राएलमाथि न्याय ल्याउनुहोस्, ताकि उहाँका मानिसहरूले आफूहरू सहभागी भइरहेका पापहरूबाट पश्चात्ताप गर्न सकून्।

इस्राएलका मानिसहरूले बिस्तारै परमेश्वरप्रतिको आफ्नो भय र आदर गुमाउँदै गए, यहाँसम्म कि यहोशू मार्फत आएको उहाँको वचनले तिनीहरूका लागि कुनै महत्त्व राखेन। “उनकै [आहाबको] दिनहरूमा बेतेलवासी हीएलले यरीहोको निर्माण गर्‍यो; त्यसको जग उसले आफ्नो जेठा छोरा अबीरामको मूल्यमा राख्यो, र त्यसका ढोकाहरू आफ्नो कान्छो छोरा सेगूबको मूल्यमा खडा गर्‍यो, परमप्रभुको वचनअनुसार, जो उहाँले नूनका छोरा यहोशूद्वारा बोल्नुभएको थियो।”

“जब इस्राएल धर्मत्याग गरिरहेको थियो, एलियाह परमेश्वरका प्रति निष्ठावान् र सच्चा अगमवक्ता बनेर रहे। उहाँको विश्वासयोग्य आत्मा अत्यन्त व्यथित भयो, किनकि उहाँले देख्नुभयो कि अविश्वास र विश्वासघातले इस्राएलका सन्तानहरूलाई छिट्टै परमेश्वरदेखि अलग पार्दै थिए, र उहाँले प्रार्थना गर्नुभयो कि परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई उद्धार गर्नुहोस्। उहाँले बिन्ती गर्नुभयो कि प्रभुले आफ्ना पापी मानिसहरूलाई पूर्णरूपमा त्याग्न नहोस्, तर आवश्यक परे दण्डद्वारा तिनीहरूलाई पश्चात्तापतर्फ जागृत गर्नु, र तिनीहरूलाई अझ बढी पापमा

डुब्दै जान नदिनुहोस्, जसद्वारा तिनीहरूले उहाँलाई उक्साई एक राष्ट्रको रूपमा तिनीहरूलाई नाश गर्न प्रवृत्त नगरून्।”

एलियाहलाई इस्राएलका पापहरूको कारण परमप्रभुका न्यायसम्बन्धी धिक्कारका घोषणाहरू लिएर आहाबकहाँ जानुपर्ने भनी परमप्रभुको सन्देश आयो। एलियाह दिनरात यात्रा गर्दै गए, जबसम्म उनी आहाबको दरबारमा पुगेनन्। उनले भित्र पर्ने अनुमति मागेनन्, न त औपचारिक रूपमा आफ्नो आगमनको घोषणा गरिन पखिँए। आहाबका लागि सर्वथा अप्रत्याशित रूपमा, एलियाह सामरियाका विस्मित राजाको सामुन्ने उभिए, अगमवक्ताहरूले साधारणतया लगाउने खस्रो वस्त्रमा। उनले निम्ताविना यसरी अकस्मात् उपस्थित भएकोमा कुनै क्षमायाचना गरेनन्; बरु, स्वर्गतर्फ आफ्ना हात उठाउँदै, आकाश र पृथ्वी सृष्टि गर्नुहुने जीवित परमेश्वरको नाउँमा, इस्राएलमाथि आउने न्यायहरूलाई गम्भीरतापूर्वक उद्घोष गरे: ‘मेरो वचनअनुसार बाहेक यी वर्षहरूमा न शीत पर्नेछ, न वर्षा हुनेछ।’

“इस्राएलका पापहरूका कारण परमेश्वरका न्यायहरूबारे गरिएको यो स्तब्ध पार्ने धिक्कार धर्मत्यागी राजामाथि बिजुलीझैँ खस्यो। ऊ अचम्म र भयले मानौँ पक्षाघातग्रस्त भएजस्तो देखिन्थ्यो; र आफ्नो विस्मयबाट सम्हालिन नपाउँदै, एलियाह, आफ्नो सन्देशको प्रभाव हेर्न पनि नपखिँ, जति अकस्मात् आए त्यत्तिकै अकस्मात् अदृश्य भए। उनको काम परमेश्वरबाट आउने विपत्तिको वचन बोल्नु थियो, र उनले तुरुन्तै त्यहाँबाट प्रस्थान गरे। उनको वचनले स्वर्गका भण्डारहरू बन्द गरिदिएको थियो, र तिनलाई फेरि खोल्न सक्ने एउटै साँचो पनि उनको वचन नै थियो।” Testimonies, volume 3, 273.

इस्राएलले यो बिसिँएको थियो कि यहीशूले उनीहरूलाई अन्यजाति राष्ट्रहरूसँग कुनै संगति नगर्नू, र यरीहोलाई फेरि कहिल्यै नबनाउनु भनी कडाइका साथ आज्ञा दिएका थिए। यरीहोको युद्ध परमेश्वरको शक्तिको एक महान् प्रदर्शन तथा उहाँले आफ्ना प्रजालाई प्रतिज्ञा गरिएको देशमा डोर्‍याउनुहुने वाचाको प्रतीक भए तापनि, यरीहोसँग एउटा पाप, एउटा श्राप, र एउटा उद्धार पनि सम्बन्धित थियो। ‘पाप’ आखानको थियो, जसले यरीहोको धनसम्पत्ति र प्रभावको लोभ गन्यो; ‘श्राप’ त्यस कुनै मानिसमाथि थियो जसले यरीहोलाई फेरि निर्माण गर्ने थियो; र वेश्या राहाबले ‘उद्धार’को प्रतिनिधित्व गर्थी। आखानले सुन्दर बेबिलोनी पोशाक चाहन्थ्यो। आदम र हव्वाले अन्जीरका पातको वस्त्रले आफ्नो पाप लुकाउन खोजेजस्तै, उसले पनि आफ्नो पाप लुकाउन सक्छु भन्ने ठानेको थियो। आखानले यरीहोले प्रतिनिधित्व गर्ने समृद्धि चाहन्थ्यो, र ऊ बेबिलोनसँग सम्बद्ध हुन इच्छुक थियो।

यरीहो संसारमा तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश पुर्‍याउने कार्यको प्रतीकको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, तर यसले संसारलाई प्रेम गर्ने र त्यसैमाथि भरोसा राख्ने पापबारे एउटा चेतावनी पनि समेटेको छ। यरीहोको प्रतीकमा यरीहोको पुनर्निर्माणविरुद्धको एउटा श्राप पनि समाविष्ट छ, र राहाबले बाबेलमा अझै रहेका ती जनहरूको प्रतिनिधित्व गर्छिन्, जो तेस्रो स्वर्गदूतको चर्को पुकार घोषणा गरिँदा बाहिर निस्कन्छन्।

एलियाको विश्वासयोग्य आत्मा अत्यन्त व्यथित भयो। उनको धार्मिक आक्रोश जागृत भयो, र उनी परमेश्वरको महिमाको निम्ति डाहले भरिए। उनले देखे कि इस्राएल भयङ्कर धर्मत्यागमा डुबेको थियो। अनि जब उनले परमेश्वरले तिनीहरूका निम्ति गर्नुभएको महान् कार्यहरूलाई सम्झ्दै, तब उनी शोक र विस्मयले अभिभूत भए। तर यी सबै कुराहरू जनसमुदायको बहुसंख्यकले बिसिसकेका थिए। उनी परमप्रभुको सामु गए, र पीडाले मर्माहत आफ्नो आत्मासहित, यदि न्यायिक दण्डहरूद्वारा नै भए पनि उहाँले आफ्ना प्रजालाई बचाउनुहोस् भनी विन्ती गरे। उनले परमेश्वरसँग प्रार्थना गरे कि उहाँले आफ्ना कृतघ्न प्रजाबाट शीत र वर्षा, स्वर्गका भण्डारहरू, रोकदिनुहोस्, ताकि धर्मत्यागी इस्राएलले आफ्ना देवताहरू, आफ्ना सुन, काठ, र ढुङ्गाका मूर्तिहरू, सूर्य, चन्द्रमा, र ताराहरूलाई पृथ्वीलाई सिञ्चित गर्न, यसलाई उर्वर बनाउन, र प्रशस्त फल उत्पन्न गराउनका लागि व्यर्थमा हेरेको होस्। परमप्रभुले एलियालाई भन्नुभयो कि उहाँले उनको प्रार्थना सुनिसक्नुभएको छ, र उहाँतर्फ पश्चात्तापसहित नफर्कुञ्जेल उहाँले आफ्ना प्रजाबाट शीत र वर्षा रोकिराख्नुहुनेछ।

“परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई वरिपरिका मूर्तिपूजक जातिहरूसित घुलमिल हुनबाट विशेष रूपमा जोगाउनुभएको थियो, नत्र तिनीहरूको हृदय ती आकर्षक उपवनहरू र तीर्थस्थलहरू, मन्दिरहरू र वेदीहरूद्वारा,

जो इन्द्रियहरूलाई भ्रष्ट पार्न र जनताको मनमा परमेश्वरलाई विस्थापित गर्न अत्यन्त खर्चिलो र मोहक ढङ्गले सजाइएका थिए, धोखामा पर्न सक्थ्यो।”

“यरीहो नगर अत्यन्त उच्छृंखल मूर्तिपूजामा समर्पित थियो। त्यहाँका बासिन्दाहरू अति नै धनी थिए, तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुभएको सबै सम्पत्तिलाई तिनीहरूले आफ्ना देवताहरूको वरदान ठाने। तिनीहरूसित प्रशस्त सुन र चाँदी थियो; तर, जलप्रलयअघिका मानिसहरूजस्तै, तिनीहरू भ्रष्ट र ईशानिन्दक थिए, र आफ्ना दुष्ट कामहरूद्वारा स्वर्गका परमेश्वरको अपमान गर्थे र उहाँलाई क्रोधित तुल्याउँथे। यरीहोमाथि परमेश्वरका न्यायहरू जागृत भए। त्यो एउटा गढ थियो। तर परमप्रभुको सेनाका प्रधान आफैं स्वर्गबाट आउनुभयो, ताकि स्वर्गका सेनाहरूलाई त्यस नगरमाथि आक्रमण गर्न नेतृत्व गर्न सकून्। परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूले ती विशाल पर्खालहरू समाते र तिनलाई भूमिमा ढालिदिए। परमेश्वरले भन्नुभएको थियो कि यरीहो नगर शापित हुनेछ र राहाब र उनको घरानाबाहेक सबै नष्ट हुनेछन्। यिनीहरूचाहिँ परमप्रभुका सन्देशवाहकहरूप्रति राहाबले देखाएको अनुग्रहका कारण बचाइनेछन्। मानिसहरूलाई परमप्रभुको वचन यस्तो थियो: ‘And ye, in anywise keep yourselves from the accursed thing, lest ye make yourselves accursed, when ye take of the accursed thing, and make the camp of Israel a curse, and trouble it.’ ‘And Joshua adjured them at that time, saying, Cursed be the man before the Lord, that riseth up and buildeth this city Jericho: he shall lay the foundation thereof in his first-born, and in his youngest son shall he set up the gates of it.’”

“यरीहोको विषयमा परमेश्वर अत्यन्तै सावधान हुनुहुन्थ्यो, नत्र त्यहाँका बासिन्दाहरूले पूजा गरेका वस्तुहरूद्वारा मानिसहरू मोहित भई तिनीहरूको हृदय परमेश्वरबाट विमुख होलान्। उहाँले अति स्पष्ट आज्ञाहरूद्वारा आफ्ना जनहरूलाई सुरक्षित राख्नुभयो; तथापि यहोशूको मुखद्वारा परमेश्वरबाट आएको त्यो गम्भीर आज्ञा हुँदाहुँदै पनि, आखानले उल्लङ्घन गर्ने साहस गर्‍यो। उसको लोभले उसलाई ती धनसम्पत्तिमध्येबाट लिन लगायो जसलाई छुन परमेश्वरले उसलाई निषेध गर्नुभएको थियो, किनकि तिनमाथि परमेश्वरको श्राप थियो। अनि यस मानिसको पापका कारण परमेश्वरका इस्राएलीहरू आफ्ना शत्रुहरूका सामु पानीझैँ दुर्बल भए।”

“यहोशू र इस्राएलका एल्डरहरू ठूलो क्लेशमा थिए। परमप्रभु आफ्नो प्रजाप्रति क्रुद्ध हुनुभएकोले तिनीहरू परमेश्वरको करारको सन्दूकको सामु अत्यन्त दीन नम्रतामा लम्पसार परे। तिनीहरूले परमेश्वरको सामु प्रार्थना गरे र रोए। परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो: ‘उठ; तँ किन यसरी आफ्नो मुख भूमितिर पारेर लम्पसार परेको छस्? इस्राएलले पाप गरेको छ, र मैले तिनीहरूलाई आज्ञा गरेको मेरो करार पनि तिनीहरूले उल्लङ्घन गरेका छन्; किनकि तिनीहरूले शापित वस्तुबाट लिएका पनि छन्, चोरी गरेका पनि छन्, छल गरेका पनि छन्, र त्यसलाई आफ्नै सामानका बीचमा राखेका पनि छन्। यसकारण इस्राएलका सन्तानहरू आफ्ना शत्रुहरूका सामु अडिन सकेनन्, तर आफ्ना शत्रुहरूका सामुबाट पिठ्यौँ फर्काए, किनकि तिनीहरू शापित भएका छन्। तिमीहरूका बीचबाट शापित वस्तु नष्ट नगरुज्जेल म फेरि तिमीहरूसँग रहनेछैनँ।”

“मलाई देखाइएको छ कि परमेश्वरले यहाँ ती मानिसहरूका बीचमा पापलाई कसरी हेर्नुहुन्छ भन्ने कुरा चित्रण गर्नुहुन्छ, जो आफूलाई उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्ने प्रजा भनी स्वीकार गर्छन्। जसलाई उहाँले आफ्नो शक्तिका उल्लेखनीय प्रदर्शनहरूको साक्षी हुने विशेष सम्मान प्रदान गर्नुभएको छ, प्राचीन इस्राएललाई जस्तै, र जसले त्यसपछि पनि उहाँका स्पष्ट निर्देशनहरूलाई बेवास्ता गर्ने साहस गर्छन्, तिनीहरू उहाँको क्रोधका पात्र हुनेछन्। उहाँ आफ्ना प्रजालाई सिकाउन चाहनुहुन्थ्यो कि अवज्ञा र पाप उहाँका लागि अत्यन्तै आपत्तिजनक छन् र तिनलाई हल्कासित लिनु हुँदैन।” Testimonies, volume 3, 263, 264.

यरीहोको कथाले दुष्ट र सम्पन्न नगरको देखिने शक्ति र वैभवमा भरोसा नगर्नुपर्ने चेतावनी समेटेको छ। बाइबलीय अगमवाणीमा “नगर” ले राज्यलाई जनाउँछ, र आखानले बाबेलको एउटा वस्त्र लियो। अगमवाणीगत अर्थमा वस्त्रले चरित्रलाई प्रतिनिधित्व गर्छ; त्यसैले “अन्तिम दिनहरू” मा आखानले बाबेली वस्त्र लुकाएको घटना आत्मिक बाबेलको चरित्र धारण गर्ने एउटा गुप्त चाहनाको प्रतीक हो। आत्मिक बाबेलको चरित्र, वा प्रतिमा, त्यही हो जसको लोभ संयुक्त राज्य अमेरिकाले मण्डली र राज्यलाई एकसाथ ल्याउँदा गर्दछ।

मिलेराइट आन्दोलनका युवाहरूलाई गृहयुद्धमा भर्ती गरिन सक्ने सम्भावनासामु परेर, र संगठनको आवश्यकतालाई पहिचान गर्दै, त्यस आन्दोलनका अगुवाहरू कानुनी रूपमा त्यस समृद्ध राष्ट्रसँग आबद्ध भए, जससँग उनीहरूले कहिल्यै आत्मसात हुनु नपर्ने थियो। त्यस समृद्ध देशको संविधानले समेत यस्तो व्यवस्था गरेको थियो कि कुनै मण्डली राज्यसँग आबद्ध हुनु आवश्यक कहिल्यै थिएन। मिलेराइट कालखण्डमा विद्यमान रहेका केही सम्प्रदायहरू आज पनि विद्यमान छन्; तीमध्ये केही सम्प्रदायहरूले संयुक्त राज्य सरकारसँग कहिल्यै पनि कानुनी सम्बन्धमा प्रवेश गरेका छैनन्, र त्यस्तो सम्बन्ध स्थापना नगर्ने उनीहरूको निर्णयले आफ्ना-आफ्ना मण्डलीहरूलाई संगठित गर्न उनीहरूलाई कुनै पनि प्रकारले कहिल्यै अवरोध गरेन।

यहोशूले यरीहोको युद्ध लडेपछि धेरै समय बितिसकेर, आहाबको समयमा, आखानको धर्मत्याग र यरीहोको विनाशसम्बन्धी सबै चेतावनीहरू परमेश्वरका धर्मत्यागी जनताले बिर्सिसकेका थिए। एलियाहले परमेश्वरसित प्रार्थना गरे, र आवश्यक परे उहाँका न्यायहरू चलाइयोस्, ताकि उहाँका जनतालाई पश्चात्तापतर्फ फर्काइयोस् भनी बिन्ती गरे। जब मलाकीले पुरानो करारका अन्तिम वचनहरू अभिलेख गर्छन्, तब प्रतिज्ञा प्रभुले संसारलाई श्रापले प्रहार गर्नुहुने सन्दर्भभित्र स्थापित गरिएको छ। यरीहोसँग सम्बन्धित श्राप त्यस्तो कुनै पनि मानिसमाथि थियो, जसले यरीहोलाई पुनर्निर्माण गर्थ्यो। श्राप तिनै सबैमाथि थियो, जो आखानझैँ यरीहोसँग सम्बन्धित धन-सम्पत्ति र वैभवमाथि भरोसा राख्ने इच्छा गर्थे। आखानको “पाप” बाबिलोनी वस्त्र धारण गर्ने लुकेको, अपरिशोधित, भित्री चाहनाको प्रतिनिधित्व गर्दछ। ‘श्राप’ ती भित्री चाहनाहरूलाई कार्यरूपमा उतार्ने कर्ममाथि थियो।

मिलरको सन्देश आफ्नो समयका लागि एलियाको सन्देश थियो, र गृहयुद्धले एलियाको सन्देशसँगै आउने न्यायहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। 1863 मा, गृहयुद्धको मध्यमा, जोशूआले यस्तो कार्य गर्ने कुनै पनि मानिसमाथि उच्चारण गरेको श्रापका विवरणहरूले साक्षी दिएझैँ, मिलेराइट एड्भेन्टवादले यरीहोलाई पुनर्निर्माण गर्‍यो।

त्यस समय यहोशूले तिनीहरूलाई शपथ गराउँदै भने, “जुन मानिसले उठेर यस यरीहो सहरलाई फेरि निर्माण गर्छ, त्यो परमप्रभुको सामुन्ने श्रापित होस्; त्यसले यसको जग आफ्नो जेठो छोराको मूल्यमा हाल्नेछ, र यसको ढोकाहरू आफ्नो कान्छो छोराको मूल्यमा खडा गर्नेछ।” यहोशू ६:२६।

यहोशूको आज्ञामा प्रयोग गरिएको “शपथ खुवायो” भन्ने शब्द शपथ र श्राप दुवै हो। यदि तिमीले यहोशूको आज्ञा तोड्यौ भने श्रापित हुनेछौ, र यदि तिमीले शपथ पालन गर्‍यो भने आशिषित हुनेछौ। “शपथ खुवायो” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दलाई लैव्यव्यवस्था छब्बीसमा “सात पटक” भनेर पनि अनुवाद गरिएको छ। मोशाको शपथ र श्राप, जसलाई दानियलले नवौँ अध्यायमा व्यक्त गर्छन्, यरीहोको पुनर्निर्माणसँग सम्बन्धित छ।

हो, सारा इस्राएलले तपाईंको व्यवस्थाको उल्लङ्घन गरेको छ, आज्ञापालन नगरोस् भनेर तर्केर गएको छ; यसकारण श्राप हामीमाथि खन्याइएको छ, र परमेश्वरका दास मोशाको व्यवस्थामा लेखिएको शपथ पनि, किनकि हामीले उहाँको विरुद्धमा पाप गरेका छौं। दानिएल ९:११.

बहिनी ह्याइटले भन्नुभयो, “यरीहोका सम्बन्धमा परमेश्वर अत्यन्त नै सावधान हुनुहुन्थ्यो, नत्र त्यहाँका बासिन्दाहरूले पूजा गरेका वस्तुहरूबाट मानिसहरू मोहित होलान् र तिनीहरूको हृदय परमेश्वरबाट विमुख होस्।” यरीहोको विनाश सम्पन्न गराउने कार्यमा परमेश्वर अत्यन्त नै सावधान हुनुहुन्थ्यो, त्यसैले आखानद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको चेतावनी अभिलेखित गराउने विषयमा पनि उहाँ अत्यन्त नै सावधान हुनुहुन्थ्यो। यरीहोलाई पुनर्निर्माण गर्नेसित सम्बन्धित श्राप अभिलेखित गराउने विषयमा पनि उहाँ सावधान हुनुहुन्थ्यो, र पर्खालहरू भत्काउन प्रयोग गरिएका दैवी युक्तिहरूलाई निर्दिष्ट गर्ने विषयमा पनि उत्तिकै सावधान हुनुहुन्थ्यो।

यो निश्चय नै येशू हुनुहुन्थ्यो, प्रभुको सेनाका प्रधानको रूपमा, जसले स्वर्गदूतहरूलाई यरीहोका पर्खालहरू ढाल्न निर्देशन दिनुभयो, र परमेश्वरको वचनमा केही पनि संयोगवश हुँदैन; तर यस अवस्थामा अगमवादिनीले हामीलाई भन्दिन् कि “यरीहोको सम्बन्धमा परमेश्वर अत्यन्त विशेष हुनुहुन्थ्यो।” सात दिनसम्म सन्दूक नगरको वरिपरि बोकिन्थ्यो, र अगमवाणीमा एक दिन एक वर्ष हो। त्यो सिद्धान्त चालीस वर्षको मरुभूमि-भ्रमणको प्रारम्भमा अभिलेख

गरिएको थियो, र ती चालीस वर्षको अन्त्यमा तिनीहरूले सात दिनसम्म यरीहोलाई घेरे।

तिमीहरूले देशको जासूसी गरेका दिनहरूको सङ्ख्या अनुसार, अर्थात् चालीस दिन, प्रत्येक दिनको निम्ति एक वर्षको हिसाबले, तिमीहरूले आफ्ना अधर्महरू बोक्नेछौ, अर्थात् चालीस वर्षसम्म; अनि तिमीहरूले मेरो प्रतिज्ञाभङ्ग जान्नेछौ। गन्ती 14:34.

सात दिनसम्म सन्दूकलाई शहर वरिपरि बोकिन्थ्यो, र सातौँ दिनमा त्यसलाई शहर वरिपरि “सात पटक” लगाइयो। यसले यरीहो मोशाको शपथका “सात पटक” सँग सम्बन्धित छ भन्ने दुईवटा भविष्यसूचक साक्षी प्रदान गर्दछ। परमेश्वरका करारका प्रजा पूजाहारीहरू हुन्, र सात जना पूजाहारीहरूले सातवटा नरसिङ्गा फुके।

तिमीहरू पनि जीवित ढुङ्गाहरूझैँ आत्मिक घर, पवित्र पूजाहारीपनका लागि निर्माण गरिएका छौ, ताकि येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य आत्मिक बलिदानहरू चढाउन सक। १ पत्रुस २:५।

तुरहीले, सन्दर्भअनुसार जहाँ त्यो अवस्थित छ, या त चेतावनीको सन्देश, वा न्याय, वा पवित्र सभाको आह्वानलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। अन्तिम दिनहरूमा, मिलेराइटहरूले आफ्नो इतिहासमा जस्तै फुकेका थिए, त्यस्तै गरी पहेरेदारहरूले पनि तुरही फुक्नुपर्नेछ। पूजाहारीहरूले सियोनका पर्खालहरूमाथिका ती पहेरेदारहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले तुरही फुकेर परमेश्वरका मानिसहरूलाई आउँदै गरेको न्यायबारे चेतावनी दिन्छन्, र साथै ती नै मानिसहरूलाई पवित्र सभातर्फ आह्वान पनि गर्छन्।

सियोनमा तुरही फुक, र मेरो पवित्र पर्वतमा चेतावनीको ध्वनि गर; देशका सबै बासिन्दा थरथराऊन्; किनकि परमप्रभुको दिन आउँदैछ, किनकि त्यो अति निकट छ ... सियोनमा तुरही फुक, उपवासलाई पवित्र ठहराओ, गम्भीर सभा बोलाओ; मानिसहरूलाई जम्मा गर, मण्डलीलाई पवित्र ठहराओ, एल्डरहरूलाई भेला गर, बालबालिकाहरूलाई, र स्तनपान गर्नेहरूलाई पनि जम्मा गर; दुलहालाई आफ्नो कोठाबाट बाहिर निस्कन दे, र दुलहीलाई आफ्नो कक्षबाट। परमप्रभुका याजकहरू, जो उहाँका सेवकहरू हुन्, उनीहरू पोर्च र वेदीको बीचमा रोऊन्, र यसो भनून्, “हे परमप्रभु, आफ्नो प्रजालाई बचाइराख, र आफ्नो उत्तराधिकारलाई निन्दाको पात्र हुन नदेऊ, ताकि अन्यजातिहरूले तिनीहरूमाथि राज्य नगरून्; किन मानिसहरूका बीचमा तिनीहरूले यसो भन्न पाऊन्, ‘तिनीहरूका परमेश्वर कहाँ छन्?’” योएल 2:1, 15-17.

तुरहीको सन्देश एलियाहको सन्देश हो। यहोशू अध्याय छमा “सात” शब्दका सबै विभिन्न प्रयोगहरू, लेवीव्यवस्था छब्बीसमा “सात पल्ट” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दकै उही शब्द वा त्यससँग सम्बन्धित व्युत्पन्न रूपहरू हुन्। तैपनि, लाओडिकीया सम्बन्धी धर्मशास्त्रीहरूले बाँड्ने कपोलकल्पित कथाहरूको थालले यो दाबी गर्दछ कि लेवीव्यवस्था छब्बीसमा “सात पल्ट” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दले केवल शक्तिको परिपूर्णता, वा पूर्णता, अथवा मिलरले “सात पल्ट” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दमा सङ्ख्यात्मक मूल्य लागू गर्नु ठीक थियो भन्ने तथ्यलाई अस्वीकार गर्ने तिनीहरूको मूर्खतापूर्ण दाबीको कुनै अर्को रूप मात्र जनाउँछ। पूजाहारीहरूले मानिसहरूलाई सहरको वरिपरि सात पल्ट घुमाए, यरीहोको वरिपरि पूर्णतः वा सम्पूर्ण रूपमा होइन। “सात पल्ट” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दले सङ्ख्यात्मक मूल्य जनाउँछ!

यरीहोमा, जब मानिसहरूले ठूलो स्वरले चिच्याए, त्यसले दानिएल अध्याय दुईमा हातविना पर्वतबाट काटिएका, मूर्तिलाई प्रहार गरी टुक्रा-टुक्रा पार्ने, एक लाख चवालीस हजारको ठूलो पुकारलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो।

अनि यी राजाहरूका दिनहरूमा स्वर्गका परमेश्वरले एउटा राज्य खडा गर्नुहुनेछ, जो कहिल्यै नाश हुनेछैन; र त्यो राज्य अरू मानिसहरूलाई सुम्पिइनेछैन, तर त्यसले यी सबै राज्यहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पारेर अन्त गर्नेछ, र त्यो सदा सर्वदा रहनेछ। यस कारण कि तपाईंले देख्नुभयो, त्यो पत्थर हातविना पर्वतबाट काटिएको थियो, र त्यसले फलाम, काँसा, माटो, चाँदी, र सुनलाई टुक्रा-टुक्रा पारेको थियो; महान् परमेश्वरले राजालाई यसपछि के हुन आउनेछ सो प्रकट गरिदिनुभएको छ: र त्यो सपना निश्चित छ, र त्यसको व्याख्या अटल छ। दानियल 2:44, 45.

परमेश्वरले यरीहोमा पाइएका बहुमूल्य धातुहरूलाई सुन, चाँदी, काँसा र फलाम भनी सावधानीपूर्वक उल्लेख गर्नुभयो। भविष्यवाणीगत अर्थमा, माटोले राहाबद्वारा प्रतिरूपित गरिएका परमेश्वरका जनहरूलाई जनाउँछ। यरीहोले एक लाख चवालीस हजारको महान् पुकारको समयमा सबै पृथ्वीका राज्यहरूको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

तर चाँदी, सुन, र काँसा र फलामका सबै भाँडाकुँडाहरू परमप्रभुको निम्ति पवित्र ठहराइएका छन्; ती परमप्रभुको भण्डारगृहमा आउनेछन्। यहीशू ६:१९।

यरीहोले प्रतिज्ञात देशलाई विजयी गरिने कार्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले तेस्रो स्वर्गदूतको शक्तिशाली आन्दोलनको कार्यलाई रूपकात्मक रूपमा जनाउँछ। त्यस कार्यमा एउटा चेतावनी, एउटा श्राप, र राहाब नामकी वेश्याद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैं पूजाहारीत्वभन्दा बाहिरकाहरूको उद्धार समावेश छन्।

यहीशूको भविष्यसूचक “श्राप” पछि आहाब र एलियाहका दिनहरूमा पूरा भयो। यरीहोको पुनर्निर्माणविरुद्धको उक्त श्रापमा यो विशिष्ट भविष्यवाणी समाविष्ट थियो कि जसले त्यसो गर्थ्यो, उसले यरीहोका ढोकाहरू खडा गर्दा आफ्नो कान्छो छोरालाई गुमाउँथ्यो, र त्यसको जग बसाल्दा आफ्नो जेठो छोरालाई गुमाउँथ्यो। एलियाहको समयमा बेतेलवासी हिएलले त्यो भविष्यवाणी पूरा गर्‍यो, र उसले ढोकाहरू खडा गर्दा उसको कान्छो छोरा मर्‍यो, अनि जग बसाल्दा उसको जेठो छोरा मर्‍यो। एलियाहको सन्देशसँग सम्बन्धित “श्राप” यरीहोको पुनर्निर्माणको कार्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

हेर, परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिन आउनुभन्दा पहिले म तिमीहरूकहाँ अगमवक्ता एलियाहलाई पठाउनेछु; अनि उसले पिताहरूका हृदय सन्तानतर्फ, र सन्तानहरूका हृदय तिनका पितातर्फ फर्काउनेछ, नत्रता म आएर पृथ्वीलाई श्रापले प्रहार गर्नेछु। मलाकी ४:५, ६।

मिलरको एलियाह सन्देशसँग सम्बन्धित मिलराइट इतिहासको श्रापको भविष्यवाणी यहीशूले गरेका थिए, र त्यो एलियाह र आहाबको समयमा पूरा भयो।

तिनका दिनहरूमा बेतेलका हिएलले यरीहोको पुनर्निर्माण गरे; त्यसको जग उनले आफ्ना जेठा छोरा अबीरामको मूल्यमा राखे, र त्यसका ढोकाहरू आफ्ना कान्छा छोरा सेगूबको मूल्यमा खडा गरे, परमप्रभुको त्यो वचनअनुसार, जो उहाँले नूनका छोरा यहीशूको माध्यमबाट भन्नुभएको थियो। १ राजाहरू १६:३४।

यरीहोको पुनर्निर्माणसम्बन्धी श्रापलाई, यरीहोको पर्खालहरू ढालेर परमेश्वरले प्रकट गर्नुभएको शक्तिको अभिव्यक्तिबाट अलग गर्न सकिँदैन। सिस्टर ह्वाइटले भन्नुभयो, “जसलाई उहाँले आफ्नो शक्तिका आश्चर्यजनक प्रदर्शनहरू देख्ने विशेष सम्मान दिनुभएको छ, प्राचीन इस्राएललाई जस्तै, र जो त्यसपछि पनि उहाँका स्पष्ट निर्देशनहरूलाई उपेक्षा गर्ने साहस गर्छन्, तिनीहरू उहाँको क्रोधका पात्र हुनेछन्।” मिलरवादीहरूले भर्खरै परमेश्वरको शक्तिको त्यही अभिव्यक्तिमा सहभागिता जनाएका थिए, जसको चरमबिन्दु मध्यरातको पुकार थियो; तैपनि तिनीहरूले सात समयसम्बन्धी मोशाको शपथलाई अस्वीकार गरे, जसलाई दानियलले पनि मोशाकै श्रापको रूपमा चिन्हित गर्छन्।

परमेश्वरको वचनमा नामहरू चरित्रका प्रतीक हुन्, र यरीहोको पुनर्निर्माण गर्ने मानिसको नाम, साथै उसका जेठा र कान्छा छोराहरूका नामहरू अत्यन्तै अर्थपूर्ण छन्। हिएलको अर्थ शक्तिका जीवित परमेश्वर हो, र यसले हिएल जीवित परमेश्वरको अनुयायी थियो भन्ने सङ्केत गर्छ। ऊ बेतेली भनेर चिनिनु भनेको उसलाई मण्डलीसँग सम्बन्धित ठहर्‍याउनु हो। उसका जेठा छोरा अबीरामको अर्थ उच्चताको पिता हो, अर्थात् उन्नत र उच्च पारिनेको अर्थमा। उसका कान्छा छोरा सेगूबको अर्थ उच्च, तथा उन्नत र उच्च पार्नु हो। यी तीनवटै नामहरूले परमेश्वरको चरित्रका तत्त्वहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, तर तिनीहरूले पूरा गरेको भविष्यवाणीको सन्दर्भमा, तिनले त्यस मानिसलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जो यरीहोलाई तल झारिदिनुहुने सर्वशक्तिमान् परमेश्वरभन्दा माथि आफूलाई उचाल्दै र उच्च पाउँदै थियो। भविष्यवाणीमा “ढोका” ले मण्डलीलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

“नम्र र विश्वास गर्ने आत्माका लागि, पृथ्वीमा रहेको परमेश्वरको घर स्वर्गको ढोका हो। प्रशंसाको गीत, प्रार्थना, ख्रीष्टका प्रतिनिधिहरूद्वारा बोलिएका वचनहरू—यी माथिको मण्डलीका लागि, त्यो अझ उच्च आराधनाका लागि, जसमा अशुद्ध पार्ने कुनै पनि कुरा प्रवेश गर्न सक्दैन, एक जनसमूहलाई तयार पार्न परमेश्वरद्वारा नियुक्त साधनहरू हुन्।” Testimonies, volume 5, 491.

मण्डली स्थापना गर्ने कार्यको आरम्भ सन् १८६० मा भयो, जसको साक्ष्य एडभेन्टिस्ट इतिहासकारहरू—जस्तै एलेन ह्वाइटका नाति आर्थर ह्वाइट—ले दिएका छन्।

“एलेन ह्वाइटले मण्डलीको कार्यको व्यवस्थापनमा सुव्यवस्थाको आवश्यकताबारे केही विस्तारपूर्वक लेखेर प्रकाशित गरिसकेकी थिइन् (हेर्नुहोस्, Early Writings, 97–104), र जेम्स ह्वाइटले प्रवचनहरू तथा Review का लेखहरूमार्फत यस आवश्यकतालाई विश्वासीहरूको सामु निरन्तर राखिरहेका थिए, तैपनि मण्डली अघि बढ्न ढिलो गरिरहेकी थिई। सामान्य शब्दहरूमा प्रस्तुत गरिएको कुरा राम्रोसँग स्वीकार गरिएको थियो, तर जब यसलाई कुनै रचनात्मक रूपमा रूपान्तरित गर्ने कुरा आयो, तब त्यहाँ प्रतिरोध र विरोध देखा पर्‍यो। फेब्रुअरीमा जेम्स ह्वाइटका संक्षिप्त लेखहरूले थोरैलाई होइन, धेरैलाई आत्मसन्तुष्टिबाट जगाए, र अब धेरै कुरा भनिन थालिएको थियो।”

“मिशिगनमा ह्वाइटसँग काम गर्दै आएका J. N. Loughborough नै सबैभन्दा पहिले प्रतिक्रिया दिने व्यक्ति थिए। उनका शब्दहरू समर्थनमा थिए, तर रक्षात्मक भावमा:”

“‘कसैले भन्छ, यदि तिमीहरूले कानूनद्वारा सम्पत्ति धारण गर्न सकिने गरी संगठन गर्छौं भने, तिमीहरू बाबेलको एक भाग हुनेछौ। होइन; मेरो बुझाइमा, हामीले कानूनद्वारा आफ्नो सम्पत्तिको संरक्षण गर्न सक्ने स्थितिमा हुनु र आफ्ना धार्मिक दृष्टिकोणहरूको संरक्षण तथा प्रवर्तन गर्न कानूनको प्रयोग गर्नु—यी दुईबीच पर्याप्त भिन्नता छ। यदि मण्डलीको सम्पत्तिको संरक्षण गर्नु गलत हो भने, व्यक्तिहरूले कुनै पनि सम्पत्ति कानुनी रूपमा धारण गर्नु किन गलत हुँदैन?—Review and Herald, March 8, 1860.’”

“जेम्स ह्वाइटले रिभ्यूमा आफ्नो वक्तव्य यसरी समाप्त गरेका थिए कि प्रकाशनसम्बन्धी कार्यहरूको संगठनको आवश्यकताको विषयलाई मण्डलीसमक्ष यी शब्दहरूद्वारा प्रस्तुत गरे, ‘यदि कसैले हाम्रा सुझावहरूमाथि आपत्ति जनाउँछ भने, के उनीहरूले कृपया त्यस्तो योजना लेखेर दिनुहुन्छ, जसअनुसार हामी एक जातिका रूपमा कार्य गर्न सकौं?’—Ibid., February 23, 1860. यसमा प्रत्युत्तर दिन क्षेत्रीय कार्यमा संलग्न प्रथम सेवक R. F. Cottrell थिए, जो रिभ्यूका एक दृढ पत्राचार-सम्पादक थिए। उनको तत्काल प्रतिक्रिया स्पष्ट रूपमा नकारात्मक थियो:”

“‘भाइ ह्वाइटले मण्डलीको सम्पत्ति सुरक्षित गर्ने आफ्नो प्रस्तावको सम्बन्धमा भाइहरूलाई बोल्न अनुरोध गर्नुभएको छ। यस सुझावमा उहाँले ठ्याक्कै कस्तो उपाय अभिप्रेत गर्नुभएको छ, म ठीकसँग जान्दिनँ, तर मेरो बुझाइमा यो कानूनअनुसार धार्मिक निकायको रूपमा निगमित हुने कुरा हो। मेरो तर्फबाट भन्नुपर्दा, ‘हामीलाई एउटा नाम बनाउने’ कार्य गलत हुनेछ भन्ने मेरो विचार छ, किनकि त्यही बाबेलको आधारमा निहित छ। परमेश्वरले त्यसलाई स्वीकृति दिनुहुनेछ भन्ने म ठान्दिनँ।—उही, मार्च २२, १८६०।” Arthur White, Ellen G. White, volume 1, 420, 421.

जेम्स ह्वाइटले सन् १८६० मा मण्डली बन्ने आफ्नो प्रयास आरम्भ गरे, र मण्डलीलाई “ढोका” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। एलेन ह्वाइटले सन् १८६० वर्षबारे यसो भन्छिन्।

“१८६० मा मृत्युले हाम्रो घरको देहली नाघ्यो, र हाम्रो परिवार-वृक्षको सबैभन्दा कान्छो हाँगा भाँचिदियो। सानो हर्बर्ट, जसको जन्म सेप्टेम्बर २०, १८६० मा भएको थियो, त्यही वर्षको डिसेम्बर १४ मा मरे।” Testimonies, volume 1, 103.

१८६३ मा, व्हाइट दम्पतीले आफ्नो जेठा छोरालाई पनि गुमाए। खेल्दै गर्दा अत्यधिक तातिपछि, उनी कपडाका चार्टहरू तयार पारिएको कोठाभित्र गए र चार्टहरू तयार गर्न प्रयोग गरिएका केही भिजेका कपडामाथि सुत्न पुगे। १८४३ र १८५० का चार्टहरूले मिलेराइट आन्दोलनका आधारहरू प्रतिनिधित्व गर्छन्। १८६३ मा तयार गरिएको चार्टले हबक्कूकका दुई पट्टिकाहरूमा पहिले प्रस्तुत गरिएको लेवीयव्यवस्था २६ का “सात समय” को अस्वीकृतिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। यसले एउटा जाली आधारभूत सन्देश प्रस्तुत गर्छ।

“शुक्रबार, नोभेम्बर २७, [१८६३] मा जब आमाबुबा टप्शम पुगे, तिनीहरूले आफ्ना तीन छोराहरू र अडेलियालाई डिपोमा तिनीहरूको प्रतीक्षामा रहेको पाए। हेन्रीलाई रुघा लागेको बाहेक, तिनीहरू सबै देखिने रूपमा सुस्वास्थ्यमा थिए। तर त्यसपछिको मङ्गलबार, डिसेम्बर १ मा, हेन्री निमोनियाका कारण अत्यन्त बिरामी परे। वर्षौं पछि उनका कान्छा भाइ विलीले त्यस घटनाको विवरण यसरी पुनर्निर्माण गरे:”

“उनीहरूका आमाबाबुको अनुपस्थितिमा, हाउल्यान्ड भाइको निगरानीमा हेनरी र एड्सन बिक्रीका लागि तयार पाउँदै चार्टहरू कपडामाथि टाँस्ने काममा व्यस्ततापूर्वक संलग्न थिए। उनीहरू हाउल्यान्डको घरबाट करिब एक ब्लक जति टाढा भाडामा लिइएको एउटा पसल-भवनमा काम गर्थे। अन्ततः, बोस्टनबाट चार्टहरू पठाइने प्रतीक्षामा हुँदा उनीहरूले केही दिनको विश्राम पाए.... नदीकिनार हुँदै लामो हिँडाइबाट फर्केर, उनले [हेनरीले] असावधानीपूर्वक कागजी चार्टहरूको पछाडि लगाउन प्रयोग गरिएका केही ओसिला कपडामाथि सुते र निदाए। खुला झ्यालबाट चिसो हावा भित्रिइरहेको थियो। यस अविवेकपूर्ण कार्यको परिणामस्वरूप उनलाई कडा रुघा लाग्यो।” आर्थर व्हाइट, Ellen G. White, volume 2, 70.

१८६३ मा, दुई फलकमाथि हबक्कूकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका आधारभूत सत्यहरूको अस्वीकार तथा एउटा मण्डलीको गठनसँगै मिलेराइट आन्दोलनको अन्त भयो। मुख्य अगुवा, जो बेतेली हिएलद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएका छन्, उनले १८६० मा ढोकाहरू खडा गर्ने कार्य आरम्भ गरेका थिए, र त्यसो गरेको कारण आफ्ना कान्छा पुत्रलाई गुमाए। १८६३ मा, नक्कली चार्टहरू त्यस्तो विश्रामस्थल बने जहाँ हिएलका जेठा पुत्रले एकछिन निदाए। उनलाई जाडो लाग्यो र त्यही वर्ष उनको मृत्यु भयो। उनको मृत्यु त्यस समयमा तयार गरिँदै गरेका ती चार्टहरूमाथि सुत्नुसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित थियो। तर १८६३ मा तयार गरिँदै गरेको चार्ट भने, एलियाहले—जसलाई मिलरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो—उठाएका आधारको नक्कली प्रतिरूप थियो।

यरीहोको पुनर्निर्माणको विरुद्धमा यहोशूको आज्ञा “शपथ दिलाउनु” भन्ने शब्दद्वारा व्यक्त गरिएको थियो। यसले शपथ र श्रापलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र लेवीयव्यवस्था छब्बीसमा “सात पटक” भनेर अनुवाद गरिएको शब्द यही हो। यो एलियाह सन्देशसँग संलग्न रहने श्राप हो, र त्यो श्राप १८६० र १८६३ मा पूरा भयो, जब मिलरवादी एडभेन्टवादले कानुनी मण्डलीको गठन र मिलरको ठेस लाग्ने ढुङ्गाको अस्वीकारद्वारा यरीहोलाई पुनर्निर्माण गर्‍यो। हिएल एक बेतेली थिए, त्यसैले भविष्यवाणीगत रूपमा यरीहोको पुनर्निर्माणमा हिएलको कार्यलाई मण्डली निर्माण गर्ने कार्यको रूपमा जोड दिइएको छ।

यहोशूको “श्राप” यरीहोको युद्धको कथासँगै घोषणा गरिएको थियो, यस्तो युद्ध जसको वर्णन “सात पटक” भनी बारम्बार उल्लेख नगरी गर्न सकिँदैन।

१८६३ मा, एलियाहद्वारा प्रस्तुत गरिएको र विलियम मिलरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मोशाको सन्देश वा “शपथ” ले एउटा “श्राप” उत्पन्न गर्‍यो। मोशाको सन्देश र एलियाहको कार्य—दुवै अस्वीकार गरिए। एलियाह १९८९ मा फेरि फर्किए, तर सेप्टेम्बर ११, २००१ पछिसम्म उनी मोशासँग पुनः जोडिएनन्। त्यो जानकारी अझै प्रतिरक्षित गरिन बाँकी छ, तर त्यो पूर्णतः अभेद्य छ।

“अभिषिक्त नठहरिएका सेवकहरू आफ्नै प्रकारले परमेश्वरको विरोधमा उभिरहेका छन्। तिनीहरूले एउटै सासमा ख्रीष्टको र यस संसारका देवताको प्रशंसा गरिरहेका छन्। उनीहरू मुखले ख्रीष्टलाई ग्रहण गरेको दाबी गर्छन्, तर बरअब्बालाई अँगाल्छन्, र आफ्ना कार्यहरूद्वारा यसो भन्छन्, ‘यो मानिस होइन, बरु बरअब्बा।’ यी पङ्क्तिहरू पढ्ने सबैले होसियार होऊन्। शैतानले आफूले के गर्न सक्छ भन्ने विषयमा घमण्ड गरेको छ। ऊ

सोच्छ्र कि ख्रीष्टले आफ्नो मण्डलीमा रहोस् भनी प्रार्थना गर्नुभएको एकतालाई उसले भङ्ग गरिदिनेछ। ऊ भन्छ, 'म अघि बढ्नेछु र जस-जसलाई म छल्ल सक्छु, तिनीहरूलाई धोका दिन, आलोचना गर्न, दोषारोपण गर्न, र असत्य ठहर्याउन म झूटो आत्मा बन्नेछु।' ठूलो ज्योति, प्रचुर प्रमाण पाएको कुनै मण्डलीले यदि छलकपटको सन्तान र झूटो साक्षीलाई स्थान दिन्छ भने, त्यस मण्डलीले प्रभुले पठाउनुभएको सन्देशलाई त्याग्नेछ, र अत्यन्तै अविवेकी दाबीहरू, झूटा अनुमानहरू, र झूटा सिद्धान्तहरूलाई ग्रहण गर्नेछ। शैतान तिनीहरूको मूर्खतामाथि हाँस्छ, किनकि सत्य के हो भन्ने उसलाई थाहा छ।"

"धेरै जना हाम्रो मञ्चहरूमा आफ्ना हातमा झूटा भविष्यवाणीको मशाल लिएर उभिनेछन्, जो शैतानको नरकीय मशालबाट प्रज्वलित गरिएको हुनेछ। यदि शंका र अविश्वासलाई पालिराखियो भने, धेरै जान्दछौं भनी ठान्ने मानिसहरूबाट विश्वासी सेवकहरू हटाइनेछन्। 'यदि तैले, कम्तीमा पनि यस तेरो दिनमा, तेरो शान्तिसँग सम्बन्धित कुराहरू चिनेको भए,' ख्रीष्टले भन्नुभयो, 'तर अहिले तिनीहरू तेरा आँखाबाट लुकाइएका छन्।'"

"तथापि, परमेश्वरको जग अटल रहिरहन्छ। प्रभुले आफ्नाहरूलाई चिन्नुहुन्छ। पवित्रीकृत सेवकको मुखमा कुनै छल हुनु हुँदैन। ऊ दिनझैँ खुला, दुष्टताको प्रत्येक कलंकबाट मुक्त हुनुपर्छ। पवित्रीकृत सेवकाई र प्रकाशनकार्य यस ठेढो पुस्तामाथि सत्यको ज्योति चम्काउने शक्तिशाली साधन हुनेछन्। ज्योति, हे भाइहरू हो, हामीलाई अझ बढी ज्योति चाहिएको छ। सियोनमा तुरही फुक; पवित्र पर्वतमा चेतावनीको ध्वनि गर। परमप्रभुको सेनालाई, पवित्रीकृत हृदयसहित, उहाँले आफ्ना जनहरूलाई के भन्नुहुन्छ सो सुन्नका निम्ति जम्मा गर; किनकि उहाँले सुन्न इच्छुक सबैका लागि बढ्ता ज्योति दिनुभएको छ। तिनीहरूलाई शस्त्रसज्जित र सुसज्जित हुन देऊ, र युद्धमा उक्लिऊन्—परमप्रभुको सहायताका लागि बलवान्हरूको विरोधमा। परमेश्वर आफैं इस्राएलका निम्ति कार्य गर्नुहुनेछ। प्रत्येक झूटो जिब्रो मौन पारिनेछ। स्वर्गदूतहरूका हातहरूले रचिंदै गरेका छलपूर्ण युक्तिहरूलाई उल्टाइदिनेछन्। शैतानका दुर्गहरू कहिल्यै विजयी हुने छैनन्। विजय तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशसँग रहनेछ। जसरी परमप्रभुको सेनाका प्रधानले यरीहोका पर्खालहरू भत्काइदिनुभयो, त्यसरी नै परमप्रभुका आज्ञा-पालन गर्ने जनहरूले विजय पाउनेछन्, र विरोधमा उभिएका सबै तत्त्वहरू परास्त हुनेछन्। स्वर्गबाट पठाइएको सन्देश लिएर तिनीहरूकाहाँ आएका परमेश्वरका सेवकहरूका विषयमा कुनै प्राणले गुनासो नगरोस्। अबउप्रान्त तिनीहरूमा खोट नखोज, यसो भन्दै, 'तिनीहरू अत्यन्तै ठोक्नुवा गरेर बोल्छन्; तिनीहरू अत्यन्तै कडा रूपमा बोल्छन्।' तिनीहरूले कडा रूपमा बोल्न सक्छन्; तर के त्यसको आवश्यकता छैन र? यदि सुन्नेहरूले उहाँको स्वर वा उहाँको सन्देशमा ध्यान नदिए भने, परमेश्वरले तिनीहरूका कान झन्झनाउने तुल्याउनुहुनेछ। परमेश्वरको वचनको विरोध गर्नेहरूलाई उहाँले दोषारोपण गर्नुहुनेछ।

"शैतानले सम्भव हुने हरेक उपाय अपनाएको छ, ताकि हामी मानिसहरूको बीचमा हामीलाई दोष देखाउने, ताडना दिने, र आफ्ना त्रुटिहरू त्याग्न हामीलाई आग्रह गर्ने कुनै कुरा नआओस्। तर त्यहाँ एउटा यस्तो जनसमूह छ जसले परमेश्वरको करारको सन्दूक बोक्नेछ। हामीमध्ये केही बाहिर निस्कनेछन्, जसले अबउप्रान्त सन्दूक बोक्नेछैनन्। तर यिनीहरूले सत्यलाई अवरुद्ध गर्ने पर्खालहरू खडा गर्न सक्दैनन्; किनकि त्यो अन्त्यसम्म अघि र माथितिर बढिरहनेछ। विगतमा परमेश्वरले मानिसहरू उठाउनुभएको थियो, र अझै पनि उहाँसँग अवसरका मानिसहरू प्रतिकारत छन्, उहाँको आज्ञा पूरा गर्न तयार—यस्ता मानिसहरू, जो केवल काँचो गारोले लिपिएका पर्खालजस्ता प्रतिबन्धहरूलाई पार गर्दै जानेछन्। जब परमेश्वरले मानिसहरूमाथि उहाँको आत्मा राख्नुहुन्छ, तिनीहरूले काम गर्नेछन्। तिनीहरूले परमप्रभुको वचन घोषणा गर्नेछन्; तिनीहरूले आफ्नो स्वर तुरहीझैँ उचाल्नेछन्। सत्य तिनीहरूको हातमा न त घटाइनेछ, न त त्यसले आफ्नो शक्ति गुमाउनेछ। तिनीहरूले मानिसहरूलाई तिनीहरूका अपराधहरू, र याकूबको घरानालाई तिनीहरूका पापहरू देखाउनेछन्।"

Testimonies to Ministers, 409–411.